

ствова; да дохме на свѣтъатъ примеръ на исправда, която выкаха връзъ на съ, и презъ животъатъ си ще ся скрбя и срамувамъ отъ едно такова въспоминаніе, нѣма да си починемъ преди да исправимъ погрѣшката която сторихме. Вина голяма ще е ако искамъ да покажемъ на свѣтъатъ че струваме добро безъ да сме дѣжни. Мы ищо друго не правимъ, освенъ опредѣленото отъ правосудісто. » —

Милата и незгубна марія, като дръжеше съ разтреперенъ ръкъ прѣстънцата, когото бѣ извадила отъ прѣстънъ си, видя очите си заплакани отъ слези, къмъ духовникъ, като искаше съвѣтъ атъ му.

» Да, Mario, рече уважаемій атъ Свѣщенникъ, треба да задръжишъ прѣстънцата, Графътъ и съпружата му мислатъ яко благородло за тва. Случка съвсѣмъ извѣредна имъ показва, че много пати, преумица, подкрепена отъ всако чуждо увѣреніе, може да бѫде не точна, и тая случка имъ прави да вѣроваме, че единъ денъ, ще послужи за премѣръ начинъатъ съ когото благороднитѣ сърца умѣятъ да исправятъ погрѣшката която сѫ сторили.

» Ты видишъ, любезное чадо, че Богъ тя възнагради за обычътъ, която имаше къмъ отецътъ си, той награждава съкого който почита родителътъ си и му обѣщава благополучіе. » —

» И тайлъ ириемъ бератѣкатъ тия даръ съ